USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **L. R.**, zast. Mgr. Jiřím Chlaněm, advokátem se sídlem Točitá 1964/4, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2022, č. j. OAM-982/ZA-ZA12-ZA20-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 1. 6. 2022, č. j. 58 Az 5/2022 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví posoudil žalobcovu opakovanou žádost o mezinárodní ochranu jako nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o žádosti zastavil dle § 25 písm. i) výše uvedeného zákona.

[2] Žalobce proti danému rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Žádost žalobce ze dne 26. 11. 2021 je opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, jelikož o mezinárodní ochranu žádal již dne 17. 6. 2021. První žádost byla zamítnuta. Je povinností žalobce, aby v nové žádosti sdělil nové důvody. Žalobce však uvedl důvody, které byly stejné jako v případě předchozí žádosti. Zopakoval, že měl v Gruzii (zemi původu) poměr s vdanou ženou, a když se to její manžel dozvěděl, vyhledal žalobce a vyhrožoval mu. Žalobce proto odjel z vlasti, jelikož měl obavy o život. Žalobce se v žalobě omezuje na obecné tvrzení, že ve správním řízení uvedl nové skutečnosti svědčící o tom, že mu v případě vycestování hrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Nesdělil však, jaké nové důvody pro podání žádosti měl.

[3] Pokud žalobce neuvedl nové skutečnosti, nemohl žalovaný podrobněji uvážit nad tím, zda takovéto skutečnosti mohly být bez zavinění žalobce předmětem předchozího řízení o mezinárodní ochraně a zda svědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14a tohoto zákona. Klíčovým je posouzení „novosti" uplatněných skutečností. V případě, že žalobce sdělil, že nové důvody neuplatňuje, musela být jeho žádost posouzena jako nepřípustná, neboť ani žalovaný nezjistil nové relevantní skutečnosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel") podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.").

[5] O udělení mezinárodní ochrany žádal z důvodu, že má odůvodněnou obavu z návratu do Gruzie, jelikož mu zde hrozí újma ze strany manžela ženy, se kterou měl poměr. Tento muž mu opakovaně vyhrožoval. Původcem vážné újmy může být dle zákona o azylu kromě státu i soukromá osoba. V případě stěžovatele nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Napadené rozhodnutí a napadený rozsudek jsou nezákonné, jelikož nezohlednily a řádně neprošetřily situaci, v níž se stěžovatel nachází. Navrhl proto, aby byl rozsudek krajského soudu i napadené rozhodnutí žalovaného zrušeny.

[6] Požádal také o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh následně doplnil o tvrzení, že se obává návratu do Gruzie proto, že policie by jej neochránila před manželem ženy, s níž měl poměr.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž byly shromážděny relevantní podklady. Podrobně se zabýval stěžovatelovými tvrzeními, která nebyla relevantní. V napadeném rozhodnutí dostatečně a srozumitelně vyhodnotil jeho žádost a shledal důvody pro zastavení řízení. Dále odkázal na své vyjádření k žalobě a plně se ztotožnil se závěry krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS") posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se NSS ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele"*. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: (1)

kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[11] Stěžovatel namítá, že mu v Gruzii hrozí vážná újma ze strany manžela ženy, se kterou měl poměr, a žalovaný ani krajský soud se s jeho situací řádně nevypořádali. V projednávané věci se jednalo o řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Dle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS, platí, že *„rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat odůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* Z bodu 13 usnesení NSS ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018 - 45, plyne: *„Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.“*

[12] Z uvedeného vyplývá, že při posuzování přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se hodnotí pouze to, zda stěžovatel uvedl nové okolnosti, které nemohl bez svého zavinění uvést dříve, či zda se relevantním způsobem změnily okolnosti na jeho vůli nezávislé (typicky poměry v zemi původu), které by odůvodňovaly nový přezkum jeho případu. Pokud tomu tak je, bude jeho žádost věcně projednána. V opačném případě bude řízení zastaveno, neboť jím uváděné důvody pro udělení mezinárodní ochrany již byly správním orgánem posouzeny v předchozím řízení. Tím je určen i rámec soudního přezkumu (srov. usnesení NSS ze dne 16. 6. 2022, č. j. 6 Azs 225/2021 - 41, bod 15).

[13] Stěžovatel v první žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že má obavy z výhružek manžela ženy, se kterou měl v zemi původu poměr. Tuto žádost žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 19. 8. 2021. Stěžovatel podal dne 26. 11. 2021 druhou žádost o mezinárodní ochranu, v níž neuvedl žádné nové skutečnosti, se kterými by se žalovaný musel vypořádat, a při poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že důvody opakované žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. Žalovaný si následně obstaral informaci OAMP Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021, ze které nevyplývá, že by v Gruzii došlo k zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Stěžovatel v projednávané věci neuvedl nové skutečnosti a žalovaný a krajský soud se nemohli věcně zabývat důvody původní žádosti, které nyní uvádí v kasační stížnosti.

[14] Vzhledem k tomu, že NSS rozhodl ve věci samé bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již samostatně o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu